

Operatie verjonging

Bijlage "Weekend Plus", - 31 Mei 2014
Pagina 16

Wat een Week! Cartoonist Quirit en journalist Wim Daeninck blikken met een knipoog vooruit op de komende week De voorzitter staart mismoedig door het beduimelde raam naar het stadsgewoel daarbuiten. Auto's, bussen, trams en fietsen laveren over de Amerikalei, trekken baantjes van licht naar licht. Alsof er niets gebeurd is. ...

Wat een Week!

Cartoonist Quirit en journalist Wim Daeninck blikken met een knipoog vooruit op de komende week

De voorzitter staart mismoedig door het beduimelde raam naar het stadsgewoel daarbuiten.

Auto's, bussen, trams en fietsen laveren over de Amerikalei, trekken baantjes van licht naar licht.

Alsof er niets gebeurd is. Alsof de wereld gewoon verder kan zonder hen.

De voorbije dagen heeft hij zijn brein tot migraine toe gepijnigd om toch nog een positieve draai te kunnen geven aan dit debacle. Helaas, pindakaas. Met 'een derde van de meerderheid' kun je de wetmatigheden van de wiskunde nog wel onderschuffelen. Dat klinkt alleszins beter dan 'twintig procent van de stemmen'.

Maar zes procent van de meerderheid?

Dat klinkt als het verschil tussen niks en twee keer niks. En dat is het ook.

De voorzitter verlegt zijn focus naar de schim die hem in de vensterruit aanstaart.

Grijze stoppelbaard, kraaienpootjes, doorhangende wangen, pigmentvlekjes, uitgesleten mondgroeven en afschilferende epidermis; niet eens 56, maar de jaren van politiek op hoog niveau hebben hun sporen nagelaten.

Zucht. Hij heeft heimwee naar de veilige cocon van het Europees Parlement.

Niet dat hij die potverterende negatie van volkeren en culturen niet wil afschaffen.

Natuurlijk wil hij dat. Maar ondertussen is het toch gezellig kouten met gelijkgestemde geesten als Marie Le Pen, Geert Wilders, Andreas Mølzer en Matteo Salvini. Sjors en de rebellenclub.

Het systeem van binnenuit bestrijden en er nog dik voor betaald worden ook. Het doet hem denken aan de hoogdagen van zijn partij, toen de bomen tot in de hemel groeiden. Al wat er nu nog groeit, is hun collectief prostaat.

Met moeite rukt hij zich los van deze deprimerende denkpatronen. Gerolf, verman uzelf! Er moet toch ergens licht zijn aan het eind van de tunnel? En als dat een trein blijkt te zijn, dan sneuvelt hij tenminste met zijn laarzen aan.

Verjonging. Die moet er komen. Jonge, frisse gezichten die de partij een nieuw elan en het amechtige Vlaamse volk een toekomst kunnen geven.

Hij draait zich om en overschouwt het gezelschap aan tafel. In de afdeling jong en fris valt dat voorlopig een beetje tegen.

Bruno Valkeniers leest de beurspagina's van De Tijd. Anke Van dermeersch het laatste zalmdieet in de Libelle. Tom Van Grieken de Joepie. Barbara Pas de levieten.

De stoel van Dewinter is nog leeg. En waar zit Jan Penris nu weer?

Het gezelschap wordt opgeschrikt door licht gestommel en gedempte kreten.

"Jan? Jan, waar ben je?"

Met een gilletje springt la Van dermeersch recht uit haar stoel. De voorzitter staart vol ongeloof naar het bedremmelde, rood aangelopen hoofd dat op die plek boven de tafelrand uitkomt.

"Ha, daar ben je. En kunnen we dan nu misschien ophouden met op elkaars kop te zitten? Al is het dan per ongeluk? Laat ons beter samen nadenken over hoe we de partij kunnen verjongen!"

Ze kijken hem verschrikt aan. "Verjongen?"

En wij dan? Bij het restafval, of wat?

Ga toch fietsen, man!"

Net op dat heikele moment komt een vreemde verschijning het lokaal binnen.

Overduidelijk een man, maar met een groen kleimasker op zijn gezicht en twee komkommerschijven op zijn oogleden.

Alleen zijn borstelige wenkbrauwen verraden zijn identiteit. "Kameraden, gedaan met dat slap geneuzel! Dit is de oplossing. Als dan toch niemand wil opstappen, verjongen we gewoon onszelf.

Ik heb alvast een bindweefselmassage en een dieptepeeling besteld voor iedereen."

De verzamelde partijtop slaakt een zucht van verlichting. Geniaal in al zijn eenvoud, zo kennen ze hem wel. Het begrafenisfeertje slaagt prompt om in feestgedruis.

Een meerstemmig Blauwvoet vliegt jubelend over de Amerikalei.

Houzee! Een derde van de meerderheid ligt ei zo na weer in het verschiet.